HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתקיף לה רב יצחק. פירש בקונטרס דפריך אתנייא וקשה דאמאי נטר ליה עד הכא ב ואומר הרב פור"ת בשם רבינו שמואל דאדרב יהודה אבוה פריך וה"פ ג כיון דאמרת דמועיל חטה אחת לזריעה חייב אע"פ שאין רגילות משום דבתר מחשבתו אזלינן ה"נ כשחשב להוציא כל ביתו ניזול בתר מחשבתו ולא נחייבנו בפחות כיון דפחות מיכן אינו חשוב בעיניו ומשני התם בטלה דעתו אגל כל אדם ד דאין אדם אגל הכא יש בני אדם שחשובה להם חטה אחת לזריעה: **אן** דילמא בתר השתא אזלינן. משמע דאי ה בתר השתא אזלינן ליכא למיבעיא מידי מדקאמר אמ"ל בתר השתא אזלינן הוצא גרוגרת לאכילה ונמקה וחזרה ותפחה מהו ולא מיבעיא ליה לאקמייתא ואמאי אכתי מיבעיא ליה אי הוה דיחוי אגל שבת או לא כדבעי בסמוך דהא מיד כשנמקה נדחית וי"ל דדוקא הכא דבסמוך חשיב ליה דיחוי שנדחית בין משיעור ראשון בין משיעור אחרון אבל הכא דמשיעור אחרון מיהא לא נדחית ו לא חשיב ליה דיחוי: **אי לענין טומאה כביצה אוכלין בעינן.** משמע דלא מקבל אוכל טומאה בפחות מכביצה ומה שהביא ז רש"י מת"כ דאוכל מקבל טומאה בכל שהוא דתניא מכל האוכל (ח) שנטמא בכל שהוא ט יכול יהא מטמא אחרים ת"ל אשר יאכל אוכל הנאכל בצמצום אחת הוי אומר זה בילת תרנגולת אומר ר"ת דאסמכתא היא דה"נ מעשר ירק מרבינן בת"כ מוכל מעשר הארץ ולא הוי אלא אסמכתא בעלמא י והא דפריך בפרק כל שעה (פסחים ד' לג:) למ"ד משקין מיבלע בליעי מהא דתנן טמא מת שסחט זיתים וענבים כבילה מכוונת טהורים ואי מיבלע בליעי אמאי טהורים ומוקי לה בענבים שלא הוכשרו לאימת קא מיתכשרי לכי סחיט להו וכי סחיט להו בגיר ליה שיעוריה אתי שפיר גם לפי' הקונטרס דלא"ג דמקבל טומאה בכל שהוא מ"מ בגיר ליה שיעורא מלקבל הכשר לפירוש הרב פור"ת דמפרש בשם רש"י בפ' חבית (לקמן קמה.) דאין אוכל מקבל הכשר בפחות מכביצה וטעמא משום דמאשר יאכל נקרא לן לטומאה אחרים בכביצה ט ואהא כתב אשר יבא עליו מים וכן בפרק אלו עוברין (פסחים מה.) גבי בצק שנסידקי עריבה דמפרש אביי כגון דאיכא אוכלין וגבו בהאי בצק בפסח דאיסורו חושבו מצטרף אע"ג דבשאר אוכלין ה"נ כשחשב להוציא כל ביתו ניזול בתר מחשבתו ולא נחייבנו בפחות כיון דפחות מיכן אינו חשוב בעיניו ומשני התם בטלה דעתו אגל כל אדם ד דאין אדם אגל הכא יש בני אדם פחות מכן אגל הכא יש בני אדם שחשובה להם חטה אחת לזריעה: **אן** דילמא בתר השתא אזלינן. משמע דאי ה בתר השתא אזלינן ליכא למיבעיא מידי מדקאמר אמ"ל בתר השתא אזלינן הוצא גרוגרת לאכילה ונמקה וחזרה ותפחה מהו ולא מיבעיא ליה לאקמייתא ואמאי אכתי מיבעיא ליה אי הוה דיחוי אגל שבת או לא כדבעי בסמוך דהא מיד כשנמקה נדחית וי"ל דדוקא הכא דבסמוך חשיב ליה דיחוי שנדחית בין משיעור ראשון בין משיעור אחרון אבל הכא דמשיעור אחרון מיהא לא נדחית ו לא חשיב ליה דיחוי: **אי לענין טומאה כביצה אוכלין בעינן.** משמע דלא מקבל אוכל טומאה בפחות מכביצה ומה שהביא ז רש"י מת"כ דאוכל מקבל טומאה בכל שהוא דתניא מכל האוכל (ח) שנטמא בכל שהוא ט יכול יהא מטמא אחרים ת"ל אשר יאכל אוכל הנאכל בצמצום אחת הוי אומר זה בילת תרנגולת אומר ר"ת דאסמכתא היא דה"נ מעשר ירק מרבינן בת"כ מוכל מעשר הארץ ולא הוי אלא אסמכתא בעלמא ח